

Det andet forhold, jeg gerne vil omtale, er, at de afsatte penge til hensættelser og fornyelser – dem, lejerne har indbetalt og opsparet – efter lovændringen går lige ned i udlejernes lommer med en tredjedel til afkast. Jeg skal sige til Socialdemokratiet, at det er det, vi i gamle dage kaldte profit. Det er rent overskud. Det er penge, der er indbetalt af lejerne med et bestemt formål, som nu gives frit og uden problemer lige ned i udlejernes lommer.

Det tredje forhold, jeg vil nævne, er udbetaling af indeståender på den konto, der hedder 18 B, i Grundejernes Investeringsfond til ejere af ejendomme med 6 eller færre lejligheder. Der skal udbetales i alt 230 mio. kr. eller 45.000 kr. pr. ejendom. Det er penge, som lejerne har indbetalt, og som skulle være anvendt til brandsikring og energibesparende foranstaltninger. Det løfte fik lejerne i 1983, da ordningen blev lavet. Nu, 12 år senere, udbetales pengene kvit og frit til udlejerne.

Der er en diskussion – det skal siges for fuldstændighedens skyld – om, hvorvidt de skal have dem på én gang, eller det skal ske løbende over et par år, men herregud, det er jo ikke det, der er sagen i dette her. Sagen er, at man flytter nogle penge, lejerne har indbetalt til bestemte formål, lige ned i udlejernes lommer.

Det fjerde forhold, jeg vil nævne, er, at lejerne som en følge af lovgivningen betaler for ting, de aldrig får: udlejernes overtagelse af vedligeholdelse for wc, glas m.v. med 4 kr. pr. m² pr. år, der senere stiger til 12 kr. pr. m² pr. år. Problemet er, at det bare ikke fremgår af lovteksten, at udlejerne, som modtager pengene, skal betale, og at de i øjeblikket løber fra det. Det er gået op også for Klaus Hansen fra LLO, at der vist er noget galt med de aftaler, der er indgået. I en artikel i Politiken den 28. oktober 1994 siger han:

»Desværre er det nu et problem, at denne del af aftalen ikke blev skrevet klart i selve lovens paragraffer.«

Jeg synes, det er en smule naivt, hvis man har bevæget sig på boligmarkedet, at forestille sig, at udlejerne vil rette sig efter noget, der ikke er skrevet ned i selve loven.

De næste sager, vi vil møde, er sager om huslejen i blandede ejendomme, huse, der er blandet bolig og erhverv. Jeg vil i denne forbindelse gerne citere, hvad hr. Baadsgaard sagde under førstebehandlingen af lovforslag nr. L 229 i forrige samling. Derunder sagde hr. Baadsgaard (Folketingstidende 1993-94, sp. 9243):

»Den foreslåede nye fastsættelse af huslejen i

såkaldt blandede ejendomme vil, som det er anført i bemærkningerne, give højere husleje. Vi er i Socialdemokratiet indforstået med dette og er tilfredse med, at disse lejestigninger bliver udlignet over en årrække gennem en overgangsordning.«

Man kan lade sig nøje med meget – det er selvfølgelig en politisk vurdering – men sagen er, at dette her vil betyde huslejestigninger også for de blandede ejendomme. Det eneste, der forhindrer, at man får det store hug på én gang, er, at der er aftalt en glidning over en årrække.

Samlet betyder disse ændringer, at der flyttes ikke mindre end 2 mia. kr. fra lejerne over til udlejerne.

Jeg vil gerne slutte af med nogle enkelte kommentarer til de politiske ordførere.

Hr. Estrup har her i sommer været meget fremme med, at noget er gået galt, at noget ikke er, som det skulle have været, og jeg synes, at hr. Estrups ordførertale i dag bar præg af det samme. Jeg håber, at det betyder radikal vilje til at ændre, når eksemplerne nu kommer.

Jeg skal ikke sige så meget mere til Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet. Jeg kan bare lade stå, hvad der blev sagt, da man i sin tid stemte imod den lovgivning, vi nu vil ophæve.

Hr. John Vinther sagde (sammesteds, sp. 9244):

»Det er vores opfattelse, at dette lovforslag, der indeholder en del nye ting, hvoraf nogle er positive, som sagt ikke løser noget som helst, men blot vil medvirke til endnu større detailregulering og uoverskuelighed, hvorfor vi ikke kan støtte lovforslaget.«

Det var et citat af en udtalelse, der er et halvt år gammel.

Jeg vil stille et spørgsmål til Socialdemokratiet, som jeg egentlig synes er det mest interessante parti i denne diskussion: I bladet »Vi Lejere« nr. 94 udtaler boligministeren:

»Sagerne skal indbringes for huslejenævnet. Hvis det så viser sig, at sund fornuft ikke gælder i dansk lovgivning, så skal loven ændres, men heller ikke før.«

Jeg synes dels, det er betænkeligt, at det er huslejenævnet og ikke lovgiverne, der fastlægger politiske mål, og mit spørgsmål er derfor: Hvad vil Socialdemokratiet? Synes man, det er i orden, hvis dette her munder ud i, at vi får huslejestigninger i småejendommene på 30-40 pct., eller er det årsag nok til at gribe ind? Hvor store skal huslejestigningerne være, før man når den